

AFSPRAKEN

*Ik heb op veel kalenders gestaan,
maar ik ben nog nooit op tijd geweest.*

MARILYN MONROE

Bij het maken van afspraken ruimt een aantal personen tijd in de agenda in voor een ontmoeting. Er wordt een wederzijdse verplichting aangegeven die beide partijen dienen na te komen. Denk vooral na over de plek waar de afspraak plaatsvindt, dit is bepalend voor de sfeer. U kunt kiezen voor de woning van de gastheer, of voor een neutrale locatie. Dit laatste kan geschikter zijn, omdat beiden dan gelijkwaardig aan een ontmoeting beginnen. Mocht u mensen ontvangen, dan begint uw rol als gastheer al voor aankomst van uw gast. Informeer deze over de mogelijke route en parkeergelegenheid. Ga er bovendien niet van uit dat uw gast de weg in uw pand al kent.

Tips voor uw eerste afspraak

- Voorkom een beeld van onverschilligheid en slordigheid en geef blijik van (zelf)respect.
- Pas uw kleding aan. Toon uw inlevingsvermogen. Als u zich ongemakkelijk voelt, scoort u niet.
- Wees stipt. Toon interesse en begin niet met een excuus.
- Zeg ja, wees positief. Roep een glimlach op, confronteer niet; laat iemand in zijn comfort-zone.
- Boezem vertrouwen in. Laat merken dat u zich heeft voorbereid.
- Stel open vragen. Laat iemand in zijn waarde en u kunt toch het gesprek sturen.
- Luister en vat samen.
- Bedank voor ontvangst en gesprek.

Het is natuurlijk niet goed om te laat op een afspraak te verschijnen. Maar u bent er ook nooit te vroeg. U zou op hinderlijke wijze de voorbereidingen kunnen verstoren. Belangrijker dan op tijd komen is om op het juiste moment te komen. En dat kan natuurlijk per situatie, maar ook per locatie verschillen. Houd in ieder geval een bescheiden marge van vijf (in Noorden West-Europa) tot vijftien minuten (in Zuid-Europa en Latijns-Amerika) aan. In Japan komt u altijd iets te vroeg, al is het maar een paar minuten. Daarmee toont u respect. Op de Antillen, in Suriname en in andere Zuid-Amerikaanse landen kunt u rustig een half uur tot een uur te laat komen. Zo heeft uw gastvrouw of gastheer ruim de tijd om uw ontvangst tot een feest te maken. Bij amoureuze afspraken laat een heer een dame nooit wachten. Zeker voor een eerste date is de plek zorgvuldig gekozen, makkelijk te bereiken en bevat het etablissement voldoende vluchtwegen om bij verveling

BEGROETEN

Goodbye, mister Churchill.

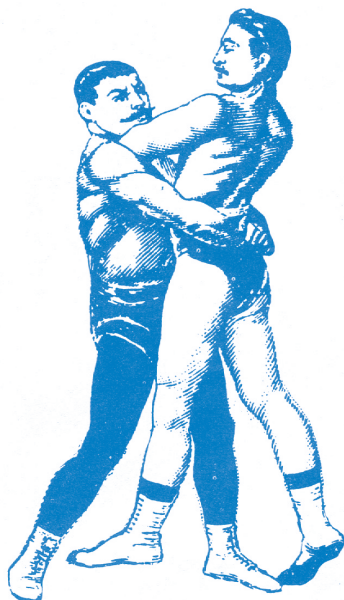
MINISTER-PRESIDENT GERBRANDY BIJ WIJZE VAN BEGROETING, 1940

Begroeten is een natuurlijk fenomeen. Feitelijk begint elk contact met een soort van begroeting. Honden kwispelen met hun staart, chimpansees geven een royale klap op de schouder en Siamese katten halen uit. Bekenden worden altijd begroet. Zelfs al bent u gebrouilleerd. En hopelijk begroeten bekenden u ook. Het begint allemaal heel eenvoudig met oogcontact, een licht knikje van het hoofd en het automatisch optrekken van uw jukbeenderen. Zorg dat u iemand minstens twee seconden aankijkt. Geen oogcontact wordt ervaren als onbetrouwbaar. Ook al zegt diegene “Boe!” U zegt: “dag” plus de voornaam bij een goede bekende; anders “dag meneer/mevrouw,” en indien bekend de achternaam. Dus altijd minimaal twee woorden. *Haai, doei, hoi* en andere populaire kreten plaatsen u direct in een hoek en laat u dus achterwege. Eventueel kunt u een handdruk geven of zelfs even de bovenarm aanraken. Neem daarna weer de comfortzone van uzelf en vooral van de ander in acht.

Tot in de jaren vijftig kwam het begroeten met fysiek contact, zoals handen schudden of kussen, overigens nauwelijks voor. Het was voorbehouden aan de hogere kringen, voor ‘op de tennisbaan’.⁵ Zorg ervoor dat u uw hand open aanreikt en evenveel druk geeft als u ontvangt. Knijpen hoeft dus niet. Een te slap handje evenmin.

Anciënniteit en hiërarchie bepalen de formele volgorde van groeten. Jong groet oud. Heer groet dame. Spreek dames in het openbaar niet aan met de achternaam, maar met mevrouw. U weet niet of ze (nog) getrouwd is. De gastheer begroet als eerste, de gast volgt en noemt bij

FONDUE

👁 GOURMETTEN

FOOI

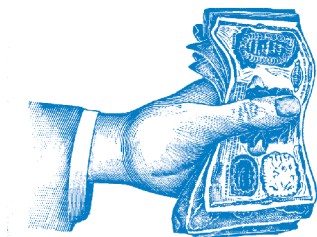
If you fear Change, leave it in the Tip Jar.

GEZIEN OP EEN FOOIENPOT IN DE VS

We geven eerder fooi omdat we ons verplicht voelen dan omdat we vinden dat we zo fantastisch bediend zijn. Vroeger kregen obers helemaal geen loon en vormde de fooi hun enige inkomen. Tegenwoordig kunt u in bars en restaurants vijf tot tien procent bij de rekening optellen om uw waarachtige waardering uit te drukken. Weet u zeker dat u een band op wilt bouwen met de bediening, geef dan meer. Doordat steeds meer mensen betalen met een bankkaart of telefoon, worden fooien kariger. Maar ook in het online tijdperk geeft u de fooi nog steeds contant. U mag ervan uitgaan dat de fooi gedeeld wordt met de collega's. Als u slechts kleine euromuntjes heeft, kunt u beter niets geven. U wilt namelijk voorkomen dat de kapper of ober badend in het zweet achter u aan holt met de mededeling dat u twintig cent bent vergeten. In een restaurant waar u pepermuntjes krijgt bij de rekening, stijgt de fooi 23 procent, en zelfs nog meer als de ober er bij zegt: "Speciaal voor u!"⁴

Foimores verschillen behoorlijk van land tot land. Als u buiten Nederland of België tegen de ober zegt dat hij het mag afronden, of u noemt een rond bedrag, dan wordt dit vaak niet begrepen. Laat gewoon kleingeld op het schoteltje achter als u weg gaat. Muntgeld geeft u nooit in iemands hand. In Australië, Nieuw-Zeeland, China en Japan is het geven van fooien niet gebruikelijk. In Engeland en Ierland worden geen fooien gegeven in pubs. In de Verenigde Staten is de fooi niet bedoeld

gebruiken geurmarketing. Met broodgeur in de supermarkt of vers gebakken appeltaart bij een open huis proberen verkopers consumenten te beïnvloeden. Zo verspreid het automerk Lincoln in hun showrooms een speciaal ontworpen geur, *Essence of Lincoln*.⁶ De mix van jasmijn en groene thee moet aspirant-kopers ontspannen maar ook verleiden tot grotere uitgaven. U kunt er uw neus voor ophalen, maar er ook uw voordeel mee doen.

👁️ ADEM; LICHAAMSVERZORGING; PARFUM

GEVOGELTE

🏠 Gevederde vrienden als de kwartel, patrijs, piepkuiken, houtduif, gefokte duif, parelhoen, fazant, wilde eend, korhoen, eend, haan, kapoen, gans en kalkoen behoren alle tot de pluimveefamilie. Het vlees van deze dieren bevat veel eiwit en vitamine B en relatief weinig vet. Gevogelte is dan ook al duizenden jaren een geliefd onderdeel van maaltijden over de hele wereld.

⚡ Gevogelte wordt nooit rauw gegeten, omdat het onder meer salmonella bevat, een bacterie die nare ziektes kan veroorzaken. Vetgemest gevogelte leeft korter dan vogels die een vrijer bestaan hebben. De meeste kapoenen, gecasteerde hanen, worden in de batterij na vier maanden geslacht. Lekkerbekken halen hun kippen uit Bresse (Frankrijk). Daar lopen de kippen echt los en vindt de slacht pas na acht maanden plaats. Meestal zal gevogelte niet als geheel worden opgediend. Mocht dit wel het geval zijn vraag dan om een vingerbowl en gebruik een scherp mes om de ruggengraat in te snijden en de beide borstfilets via de ribbenkast te fileren. De poten kunt u eventueel los hakken met een koksbijl. Pak

HOOFDDEKSELS

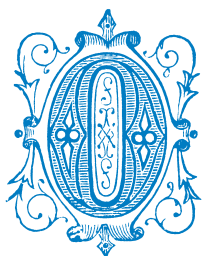
Een gentleman is een man die nooit een vrouw zal slaan met zijn hoed op.

FRED ALLEN

De allereerste hoofddekseles bestonden uit niet meer dan berenvellen die de drager tegen weer en wind beschermden. Die functie heeft een hoofddeksele nog steeds. In Australië bijvoorbeeld worden kinderen verplicht petjes te dragen tegen de felle zon. De hoed heeft naast een praktische, vaak ook een religieuze en sociale rol. Het dragen van een nette hoed is een teken van macht en het aanvaarden van een zekere verantwoordelijkheid. In de Gouden Eeuw was de hoogte van de hoed evenredig aan de status. Dat geldt nog steeds in een synagoge. Daar bedekt een man zijn hoofd, waarbij geldt: hoe groter de keppele, hoe groter het aanzien. Vrouwen dragen er een hoed of een hoofddek. In een moskee wordt het dragen van een hoofddeksele gewaardeerd, maar het is niet verplicht. Ook in streng gereformeerde kerken bedekken vrouwen hun hoofd. Erasmus schrijft in 1526: "In een kerk neem je, als man, je hoed af, maakt een kleine kniebuiging en groet Christus en de heiligen met je gezicht naar de kerk gericht".

Tot midden jaren vijftig dacht een man er niet aan om zonder hoofddeksele het huis te verlaten. Het massale gebruik van de auto betekende ook de langzame ondergang van de hoed. Nu zijn er speciale gelegenheden waarbij vooral dames een hoed dragen om erbij te horen, zoals bij huwelijken, op Koningsdag, op Ascot, tijdens Prinsjesdag (een trend die Erica Terpstra lanceerde in 1977), promoties en officiële ontvangsten. Na 18.00 uur draagt de dame geen hoed meer. Sommige heren dragen

OESTERS

 Oesters bevatten weinig calorieën, maar zijn rijk aan vitaminen, proteïnen en zink. Tel daar de vermeende aphrodisiacale kwaliteiten bij op en u heeft werkelijk geen enkel excuus meer om niet regelmatig een dozijn weg te slobberen. Negentig procent van alle Europese oesters komt uit Frankrijk, langs de Atlantische kust. De Zeeuwse oester is vooral populair in België en Nederland.

Het openen van oesters is een kunst op zich. Om ongelukken te vermijden gebruikt u geen normaal mes, maar alleen een speciaal, plat oester-mes dat u tussen de schelpheften vlak onder de sluitspier steekt. Snijd vervolgens de oester los van de sluitspier, open de schelpen en verwijder eventueel gruis rondom de oester. Het zeewater kunt u naar keuze laten

 zitten of weggooien. Het vereist enige oefening, maar na het eerste dozijn zou u het openen toch wel meester moeten zijn. Besprenkel de oester voor consumptie eventueel met citroensap, peper en vinaigrette met fijngehakte uitjes. Oesterliefhebbers beperken zich tot de maanden met een 'r', van september tot april. In de andere maanden is de oester melkachtig vanwege de paringstijd. Sinds begin deze eeuw zijn oesters het hele jaar door te krijgen, dankzij een Amerikaanse uitvinding. Die

maken dan met ontspannen en afkoelen. Het strand is ook geen plek om met balspellen de rust te verstoren. Burkini's zijn lelijk, maar ook topless liggen is uit. De illusie is altijd krachtiger dan de (siliconen) waarheid.

👁️ DIK; ZONNEBANK

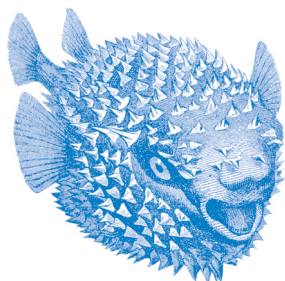
STRESS

Er kan volgende week geen crisis zijn. Mijn agenda is al vol.

HENRY KISSINGER, NEW YORK TIMES MAGAZINE, 1969

We zijn zo geobsedeerd door tijd en snelheid, dat we razendsnel ergens naartoe gaan, maar geen tijd hebben ons af te vragen waar naar toe. In onze pogingen de 1440 minuten van een dag zo vol mogelijk te stoppen, lopen we het risico het leven aan ons voorbij te laten glijden. Tijd is een negatief statussymbool geworden: hoe minder tijd, hoe meer prestige. Hoe meer tijd iemand heeft, hoe minder belangrijk hij waarschijnlijk is. Maar tijd is niet iets dat u heeft, het is het vergankelijke moment waarin u leeft. Sta af en toe even letterlijk stil. Neem de tijd. Tijd om te eten. Tijd om te converseren. Tijd om aandacht voor anderen te hebben. En tijd om een paar uur per week helemaal niets te doen.

Nederlanders hebben er nogal een handje van om zelfs privé-afspraken drie weken van tevoren te plannen. Wilt u echt vanmiddag al weten wie er volgende maand tegenover u aan tafel zit? Het excuus 'druk, druk, druk' is helemaal niet stoer. Integendeel: het geeft aan dat u een probleem heeft. Wanneer u meer dan veertig uur per week werkt en geen tijd meer heeft voor spontane afspraken, is er duidelijk iets mis met uw capaciteiten. Opvallend is dat velen die het druk hebben, wel altijd de tijd vinden dit uitgebreid aan anderen uit te leggen. Gestrest zijn druist

VLINDER

Bow tie of *butterfly* (ENG), *cravate blanche*, *noeud papillon* (FR), *Schleife* (DU), *corbata de lazo* of *pajarita* (SP), *farfalla* (IT)

De vlinder en de das hebben dezelfde ontstaansgeschiedenis, maar wanneer ze ieder huns weegs zijn gegaan is niet precies duidelijk. Een witte vlinder was tot ver in de 19e eeuw de enig toegestane das bij formele kleding. Beau Brummell droeg uitsluitend kunstig geknoopte witte halsdoeken. Met de opkomst van de smoking kwam ook de zwarte vlinder meer in zwang. Sinds de jaren vijftig van de 20e eeuw is de vlinder geheel overvleugeld door de gewone das. In het dagelijks leven ziet men de vlinder, of ook wel vlinderdas, niet zo veel meer. Het dragen van een vlinder is nu voorbehouden aan professoren, architecten, de Hokjesman en bohémiens. Vooral van die laatste groep zijn er steeds meer. Met een vlinder laten ze zien dat zij als vrije, non-conformistische geesten door de wereld fladderen.

“Tot aan het begin van de 20e eeuw werd een vlinderdas nog gewoon ‘das’ genoemd. Het zou kunnen dat de vlinder vernoemd is naar de opera van de Italiaanse componist Giacomo Puccini. Zijn *Madame Butterfly* werd na de première in de Scala van Milaan in 1904 volledig afgekraakt. Na een beschonken nacht trok Puccini de opera terug om het werk volledig te herschrijven. De nieuwe versie haalde enkele maanden later enorme successen en de das heette voortaan *butterfly*.

Liefst negentig procent van de vandaag de dag verkochte vlinderdassen zijn 'houtjes', kant en klaar gestrikte vlinders. Triest. Het argument dat een vlinder moeilijk te strikken is, gaat niet op. Als u uw eigen veters kunt strikken, kunt u ook een vlinder strikken. Het leest wat ingewikkeld, maar het is vrij simpel. Het strikken van zijde gaat het eenvoudigste op uw bovenbeen. U begint met een platte knoop, zoals met het strikken van een schoenveter. Vervolgens legt u één kant dubbel op de knoop. De andere helft van de strik haalt u om de knoop heen en vervolgens door de ontstane lus. Weer met een kant dubbel en de andere enkel, zodat aan beide zijden drie stukjes stof boven elkaar bungelen. Vervolgens prutsen totdat alle stukjes even lang ogen. De puristen zweren bij zelfstrikkers uit één stuk, op maat gemaakt.

👁 KLEDINGVOORSCHRIFT; SMOKING

VOLKSLIEDEREN

In de oudheid zong men liederen om de goden en de helden te eren. Nu zingt men in principe om het land en zijn verdedigers te eren. De meeste volksliederen dateren uit de 18e of 19e eeuw, toen de natiestaten ontstonden. Beroemd zijn onder andere de *Marseillaise* van Frankrijk (sinds 1792), *God Save The Queen/The King* van Groot-Brittannië (sinds 1745) en *The Star Spangled Banner* van de Verenigde Staten (sinds 1931). Het volkslied van de Europese Unie is sinds 1985 Friedrich von Schillers *Ode aan de Vreugde* op muziek van Ludwig von Beethoven (negende symfonie, 1825).

Bij het ten gehore brengen van het volkslied staat iedereen op. Uit efficiëntieoogpunt is het dus aan te bevelen om het uitbrengen van een toast te combineren met het volkslied. Dames houden hun hoed op, heren zetten hun hoofddeksel af. Beide seksen kunnen hun hand op het hart leggen. Wanneer twee verschillende volksliederen tijdens een ceremonie gespeeld worden, wordt dat van de gast als eerste gespeeld. U zingt overigens niet met de volksliederen van andere landen mee, ook niet als u ze uit het hoofd kent. U doet helemaal niks behalve voor u uit te staren en na afloop een bescheiden applaus te geven. U fluit niet, noch roept u *boehoehoe* of vertoont u ander afkeurenswaardig gedrag. Als iemand in uw omgeving dat wel doet, stopt u een tot prop gevouwen vlag in diens mond.

👁 BRABANÇONNE; VLAAMSE LEEUW; WILHELMUS

“ONMISBAAR”

- Volkskrant

“NU AL EEN KLASSIEKER”

- Esquire

**DE STIJLGIDS VOOR ELKE
LEVENSGENIETER OF
VOOR WIE DAT WIL WORDEN.**

Iedereen weet wel wat slechte manieren zijn, maar wat zijn nu precies goede manieren? En waarom zijn ze zo belangrijk? Het Blauwe Boekje is dé referentie voor het juiste gedrag in allerlei situaties. Van aandacht tot zwijgen via cocktails, kleding, seks, sociale media en wijn: In ruim driehonderd vlot geschreven onderwerpen helpen we u op weg naar een stijlvol leven.

- Vol anekdotes, buitensporigheden, geschiedenis en nutteloze feiten
- Met wijn-, kook- en kledinglexicon
- Inclusief volledige tekst van het Wilhelmus, het Belgische en het Vlaamse volkslied
- Ideale handleiding voor ceremoniemeesters, gastheren en gastvrouwen
- Duizenden manieren om te bluffen over wijn

ISBN 978-90-825896-0-3

9 789082 589603

WWW.HETBLAUWEBOKJE.NL

BLUEBEARD PUBLICATIONS